DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VII. ZATURDAG den 23sten JANUARY, 1819. N. 4.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven door WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Curaçao den 22sten January 1819.
Publicke Inschryving.

INGEVOLGE authorisatie van zyne Excellentie, den Vice Admiraal A. Kikkert, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden, Commandeur der Militaire Willems Orde, &c. &c. &c.

Zal den Raad en Contrarolleur Generaal der Finantien Ridder der Militaire Willem's Orde &c. &c. by inschryving aan de meestbiedende verkopen ongeveer Agt Duizend Guldens Hollandsch Courant, in Wisselbrieven te trekken door Zyne Excellentie voornoemd, op en betaalbaar by het Ministerie voor het Publieke Onderwys de Nationale Nyverheid en de Kolonien in s'Hage alle op twee maanden na zigt, zynde voor Militare Tractementen en Soldyen van 't garnisoen alhier over de maand January 1819. "De betaling van voor: "Wissels zal moeten geschieden de eene helfte "in zilver-of-klein geld, en de andere op de ge- "woone voet, ten einde aan ieder Mil: zyn Trac- "tement te kunnen afbetaalen, en voor te ko- "men alle onaangenaamheden die er zouden "kunnen ontstaan by de wisseling van Johan- "nissen voor klein geld door de militairen zel- "ven; uit hoofde dat sommige kwaadwillige "ingezetenen niettegenstaande de maatregelen "by het Gouvernement genomen, nogthans "volharden in het houden van het klein geld "buiten circulatie."

De inleevering der Billetten van inschryving zal kunnen geschieden van heden af tot uiterlyk Maandag den 1sten February 1819, des middags ten 12 uuren aan het Bureau van my Raad Contrarolleur Generaal der Financien voornoemd.

Zullende het antwoord op dezelve ter zelver plaatse gegeven worden op Dingsdag den 2den daaropvolgende.

De Raad Contrarolleur Generaal der Finantien voornoemd. NUBOER.

Den 20sten January 1819.
BEKENDMAKING.

DE Raad van Administratie over het Fonds der Pensioenen, in de West Indien, voor het Eiland Curaçao en onderhorige districten by Zyne Excellentie den Vice Admiraal Gouverneur Generaal ingevolge artikel 12 van Zyner Majesteits besluit van den 21sten Augustus 1818 No. 86 onder hoogstdeszelfs Praesidie geconstitueerd: roept by dezen op, alle. zo Geestelyke: als Burgerlyke Ambtenaren binnen deze Colonie, om op Woensdag, die zal zyn den 27sten January 1819 te komen doen, mondelinge of schriftelyke opgaven van hunne jaarlykse tractementen, emolumenten en perceptie gelden, de beide laatsten bereekend naar den opbreng *door één* van de laatste *drie* jaren alsmede om conform art. 36 van gemeld besluit hun omtrent de deelneeming in het Weduwe Fondste declareeren, waartoe de Raad voorn: zal vaceeren, ter voorschreven dage op het Gouvernements Huis in 't Fort Amsterdam des voormiddags van 9 tot 11 uren.

Namens den Raad voornt.
J. J. ELSEVIER.

Den 20sten January 1819.

DE ondergetekende kapt. van 't Nederlandscheschip Martha en Elisabeth, verzoek aan alle en een iegelyk die eenige vordering ten lasten den ondergetekende en zyn gemelde onderhebbend schip, mogte hebben om hunne rekenings in te leveren, als mede de geene die hem schuldig zyn te komen afbetalen voor of uiterlyk op den 8sten February aanstaande, vermits den ondergetekende precies op den 12den February van hier staat te vertrekken.

CLAAS SCHOLL,
Kapt. van bovengem. schip.

Fiscaals's Kantoor, 22sten January 1819.

DE ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 17, en
De Ronde Broden 18 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

JAMAIKA.

19*den Dec.*—Het smert ons te berigten, dat de Londen papieren den dood van Sir Samuel Rumily vermelden. De oorzaak van dit geval is beschreyens waardig. In een oogenblik van zinneloosheid, veroorzaakt zoo als men gelooft, door het verlies zyner vrouw, legde hy geweldadige handen aan zich zelven, en sneed zich den strot af; het welk zyn loopbaan deed eindigen.

22*sten Dec.*—Het fregat Sebille, kapitein Malcolm, van deze haven is te Vera Cruz gearriveerd. Kort na dat de Sybelle voor de haven kwam, werd zy afgewezen, zonder veroorloofd te zyn de passagiers aan wal te zetten. Zy kwam toen digt by het eiland Sacrificios, omtrent vier mylen zuidwaards van Vera Cruz ten anker..

25*sten Dec.*—Berigten met de Antonie ontvangen, behelzen dat het fregat Sebille, kapt. Malcolm voor het eiland Sacrificios naby Vera Cruz lag. Twee Spaansche oorlogschepen waren by haar ten anker om alle gemeenschap met den wal aftesnyden, en een Cordon troepen stonden op den oever voor de zelfde reden.

Sir Gregor M'Gregor, stond op het punt Londen te verlaten en naar Zuid Amerika te gaan. Hy heeft op zyn naam tien vaartuigen in onderscheidene havens van het Vereenigd koningryk met oogmerk om zyne aanhangers naar derzelver bestemming overtevoeren. Vier dezer vaartuigen stonden uit de Theems te zeilen omstreeks den 10den of den 12den der voorledene maand. Zommige zwarigheden werden, naar het toeschynt, in het eerst ondervonden om transportschepen te verkrygen, doch, daar Generaal M'Gregor de halve vracht heeft vooruit betaald, is het wantrouwen aan den kant der eigenaars weggenomen.

26*sten Dec.*—Den 15den dezer by Kaap Tiburon, werd de Deensche schoener Erasmus, van St. Thomas naar St. Jago de Cuba bestemd, met ballast, negen uren lang gejaagd en gestroken door eene feloek welke Hollandsche, Spaansche en Mexikaansche vlaggen voerde, gewapend met een 18 ponder en een equipagie uit 4 blanken, en 26 gekouleurden bestaande. Zoodra zy aan boord kwamen joegen zy het volk van de Erasmus weg, en begonnen de scheeps provisien compassen, quadrant, verrekykers en de provisien van den kapitein en de passagiers te plunderen. Zy braken alles wat zy niet medenemen konden. De kapitein van den vrybuiter werd herkend door een van het volk van den Deen, als hebbende officier aan boord van de Mexican Congres van Commodore Aury geweest, en bekend by den naam van Mr. John, wanneer hy een Amerikaansch vaartuig aan boord kwam en plunderde (nu zes maanden geleden) in welk vaartuig hy toen matroos was.

Een fraaye Spaansche brik met eene aanzienelyke lading is by Sesal in de Golf van Mexico omtrent zes weken geleden, genomen door eene kleine schoener, gecommandeerd door eenen Vincent verondersteld den zelfden te zyn die voor achttien maanden de Fransche brik Le Lys plunderde. De kaper bragt de brik voor Trinidad de Cuba en zond een Spanjaard aan wal, met monsters drooge goederen om te verkoopen, doch deze werd gevat en in de gevangenis geworpen. Hy berigt dat de brik ryk geladen is met Fransche goederen, en daar dezelve een snel zeiled Amerikaansch maaksel is, is die door den kaper bemand en gewapend; en deze werd aan den kapt. en het volk van den Spaanschen brik gegeven om naar Campeachy te reizen.

Extract uit eenen brief van de Havana in dato 27sten November.

"Ik heb nu vernomen, dat de kapitein Beluche in de Generaal Arismendi voor de haven is, tot groot nadeel van den handel. Alhoewel daar twee of drie corvetten zyn grooter dan een stationeerschip van 20 stukken, en verscheidene consulada brikken en brigantynen in de haven zyn, is echter de handel geheel benadeeld, en de vlag beleedigd, zonder dat er eenige poging door de Spanjaards gedaan wordt, om deze vrybuitert van voor hunne haven te verjagen."

Extract uit een anderen brief in dato 28 *Nov.*

"Zederd mynen laatsten, kwam er een zeer schoone oorlogs brigantyn uit, genaamd de Amaranthe, gecommandeerd door een officier van groote bekwaamheid en dapperheid om de Arismendi aantevallen. De Amaranthe stevende naar de Arismendi toe, doch hield op eenen aanmerkelyken afstand by, daar de laatste voor den eersten stand hield, wanneer zy vry dicht by elkanderen waren, liep de Amaranthe naar de wal, derzelves tegenstander volgde tegelyk een levendig vuur makende, evenwel hield de Spanjaard niet op met lopen tot op een pistool schot van de wal, en geheel buiten het bereik van het geschut van de Arismendi. De Amaranthe wendde eenigen tyd voor onder de Moro te manoevroeren, als om de Arismendi in een strik te lokken, maar daar zulks niet gelukte, keerde dezelve naar de haven, hebbende de dooden en even veel gewonden verloren."

De embarkeering der Engelsche troepen gaat op de meest voorspoedigste wyze voort; Er zyn betrekkelyk het zelve arrangementen gemaakt, die de grootste eer aan onze officieren doen. Orde en juistheid heerscht in ieder kwartier nevens eene verbazende activiteit. Zoms hebben de transportschepen in de haven komende, dadelyk hunne troepen ingenomen, en zyn gelykelyk in zee gegaan.

De koninklyke artillerie, wordt nu ingescheept, en zal deze morgen zeilen. Het cavallerie corps zal morgen beginnen inte schepen, zoo dat men algemeen gelooft de geheele armee in den loop van deze week vertrokken zal zyn, geen ongeluk heeft daarby plaats gehad.

BASSETERRE [ST. KITTS.]

13*den Oct.*—Donderdag nacht ll. ontvluchtte eene party van de convict gang [verblyf voor overtuigde misdadigers, negen in getal die aan den ouden weg werden gebezigd,] uit hunne gevangenis, en gingen weg in eene kleine bark genaamd de Try Again die in de baay lag. Een vaartuig werd afgezonden, om hen na te jagen, vroeg in den volgenden morgen; doch men heeft zederd niets van de vlugtelingen vernomen.

AMERICA.

Washington, Nov. 17, 1818.

This day, at 12 o'clock, the President of the United States transmitted to both Houses of Congress, by his Secretary, Mr. J. J. Monroe, the following

MESSAGE.

Fellow-Citizens of the Senate and of the House of Representatives.

The auspicious circumstances, under which you will commence the duties of the present session, will lighten the burthen, inseparable from the high trust committed to you. The fruits of the earth have been unusually abundant; commerce has flourished; the revenue has exceeded the most favourable anticipation, and peace and amity are preserved with foreign nations, on conditions just and honourable to our country. For these inestimable blessings we cannot but be grateful to that Providence, which watches over the destinies of nations.

As the term limited for the operations of the commercial convention with Great Britain will expire early in the month of July next, and it was deemed important that there should be an interval, during which that portion of our commerce, which was provided for by that convention, should not be regulated either by arrangement between the two Governments, or by the authority of Congress, the Minister of the United States at London was instructed, early in the last summer, to invite the attention of the British Government to the subject, with a view to that object. He was instructed to propose, also, that the negociation, which it was wished to open, might extend to the general commerce of the two countries, and to every other interest and unsettled difference between them, particularly those relating to impressment, the fisheries and boundaries; in the hope that an arrangement might be made on principles of reciprocal advantage, which might comprehend and provide in a satisfactory manner, for all these high concerns. I have the satisfaction to state, that the proposal was received, by the British government, in the spirit which prompted it, and that a negociation has been opened at London, embracing all these objects. On full consideration of the great extent and magnitude of the trust, it was thought proper to commit it to not less than two of four distinguished citizens, and, in consequence, the Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of the United States, at Paris, has been associated with our Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, at London; to both of whom corresponding instructions have been given, and they are now engaged in the discharge of its duties. It is proper to add, that, to prevent any inconvenience resulting from the delay incident to a negotiation on so many important subjects, it was agreed, before entering on it, that the existing convention should be continued for a term not less than eight years.

Our relations with Spain remain nearly in the state in which they were at the close of the last session. The convention of 1802, providing for the adjustment of a certain portion of the claims of our citizens for injustice sustained by spoliation, and so long suspended by the Spanish Government, has at length been ratified by it; but no arrangement has yet been made for the payment of another portion of the claims, not less extensive or well founded, or for other classes of claims, or for the settlement of boundaries.—These subjects have again been brought under consideration in both countries, but no agreement has been entered into respecting them. In the mean time, events have occurred, which clearly prove the ill effect of the policy which that government has so long pursued, on the friendly relations of the two countries, which, it is presumed, it is at least of as much importance to Spain, as to the United States, to maintain. A state of things has existed in the Floridas, the tendency of which has been obvious to all who have paid the slightest attention to the progress of affairs in that quarter. Throughout the whole of these Provinces to which the Spanish title extends, the government of Spain has scarcely been felt. Its authority has been confined, almost exclusively, to the walls of Pensacola and St. Augustine, within which only small garrisons have been maintained. Adventures from every country, fugitives from justice, and absconding slaves, have found an asylum there. Several tribes of Indians, strong in the number of their warriors, remarkable for their ferocity, and whose settlements extend to our limits, inhabit those provinces. These different hordes of people, connected together, disregarding, on the one side, the authority of Spain, and protected, on the other, by an imaginary line, which separates Florida from the United States, have violated our laws prohibiting the introduction of slaves, have practised various frauds on our revenue, and committed every kind of outrage on our peaceable citizens, which their proximity to us enabled them to perpetrate.

The invasion of Amelia Island last year by a small band of adventurers, not exceeding one hundred and fifty in number, who wrested it from the inconsiderable Spanish force stationed there, and held it several months, during which a single feeble effort only was made to recover it, which failed, clearly proves how completely extinct the Spanish authority had become, as the conduct of those adventurers, while in possession of the island, as distinctly shews the pernicious purposes for which their combination had been formed.

This country had, in fact, become the theatre of every species of lawless adventure. With little population of its own, the Spanish authority almost extinct, and the Colonial Government in a state of revolution, having no pretension to it, and sufficiently employed in their own concerns, it was, in a great measure, derelict, and the object of cupidity, to every adventurer. A system of buccaneering was rapidly organizing over it, which menaced, in its consequences, the lawful commerce of every nation, and particularly of the United States; while it presented a temptation to every people, on whose seduction its success principally depended. In regard to the United States, the pernicious effect of this unlawful combination was not confined to the ocean: The Indian tribes have constituted the effective force in Florida. With these tribes these adventurers had formed, at an early period, a connection, with a view to avail themselves of that force to promote their own projects of accumulation and aggrandizement. It is to the interference of some of these adventurers, in misrepresenting the claims and titles of the Indians to land, and in practising on their savage propensities, that the Seminole war is principally to be traced. Men who thus connect themselves with savage communities, and stimulate them to war, which is always attended on their part with acts of barbarity the most shocking, deserve to be viewed in a worse light than the savages.

They would certainly have no claim to an immunity from the punishment, which, according to the rules of warfare practised by the savages might justly be inflicted on the savages themselves.

If the embarrassments of Spain prevented her from making an indemnity to our citizens, for so long a time, from her treasury, for their losses by spoliation, and otherwise, it was always in her power to have provided it, by the cession of this territory. Of this her Government has been repeatedly apprized; and the cession was the more to be anticipated, as Spain must have known that in ceding it, she would in effect cede what had become of little value to her, and would likewise relieve herself from the important obligation secured by the treaty of 1795 and all other compromitments respecting it. If the United States, from consideration of these embarrassments, declined pressing their claims in a spirit of hostility, the motive ought, at least, to have been duly appreciated by the Government of Spain. It is well known to her Government, that other powers have made to the United States an indemnity for like losses, sustained by their citizens at the same epoch.

There is, nevertheless, a limit, beyond which this spirit of amity and forbearance can, in no instance, be justified. If it was proper to rely on amicable negociation for an indemnity for losses, it would not have been so to have permitted the inability of Spain to fulfill her engagements, and to sustain her authority in the Floridas, to be perverted by foreign adventurers and savages to purposes so destructive to the lives of our fellow-citizens, and the highest interests of the United States. The right of self-defence never ceases. It is among the most sacred and alike necessary to nations and to individuals. And, whether the attack be made by Spain herself, or by those who abuse her power, its obligation is not the less strong. The invaders of Amelia Island had assumed a popular and respected title, under which they might approach and wound us. As their object was distinctly seen, and the duty imposed on the Executive by an existing law was profoundly felt, that mask was not permitted to protect them. It was thought incumbent on the United States to suppress the establishment, and it was accordingly done. The combination in Florida, for the unlawful purposes stated, the acts perpetrated by that combination, and, above all, the incitement of the Indians, to massacre our fellow-citizens, of every age, and of both sexes, merited a like treatment, and received it. In pursuing these savages to an imaginary line in the woods, it would have been in the height of folly to have suffered that line to protect them. Had that been done, the war could never cease. Even if the territory had been exclusively that of Spain, and her power complete over it, we had a right by the law of nations to follow the enemy on it, and to subdue him there. But the territory belonged, in a sense, at least, to the savage enemy who inhabited it, the power of Spain had ceased to exist over it, and protection was sought under her title by those, who had committed on our citizens hostilities, which she was bound by treaty to have prevented, but had not the power to prevent. To have stopped at that line would have given new encouragement to these savages, and new vigour to the whole combination existing there, in the prosecution of all its pernicious purposes.

In suppressing the establishment at Amelia Island, nothing unfriendly was manifested towards Spain, because the post was taken from a force which had wrested it from her. The measure it is true, was not adopted in concert with the Spanish Government, or those in authority under it, because in transactions connected with the war, in which Spain and her colonies are engaged, it was thought proper, in doing justice to the United States, to maintain a strict impartiality towards both the belligerent parties, without consulting or acting in concert with either. It gives me pleasure to state that the Governments of Buenos-Ayres and Venezuela, whose names were assumed, have explicitly disclaimed all participation in those measures, and even the knowlege of them, until communicated by this Government, and have also expressed their satisfaction, that a course of proceeding had been suppressed, which, if justly imputable to them, would dishonour their cause.

In authorizing Major General Jackson to enter Florida, in pursuit of the Seminoles, care was taken not to encroach on the rights of Spain.—I regret to have to add, that, in executing this order, facts were disclosed, respecting the conduct of the officers of Spain, in authority there, in encouraging the war, and other supplies to carry it on, and in other acts not less marked, which evinced their participation in the hostile purposes of that combination, and justified the confidence, with which it inspired the savages that by those officers they would be protected. A conduct so incompatible with the friendly relations existing between the two countries, particularly with the positive obligation of the 5th article of the treaty of 1795, by which Spain was bound to restrain, even by force, those savages from acts of hostility against the United States, could not fail to excite surprise. The commanding general was convinced that he should fail in his object, that he should, in effect, accomplish nothing, if he did not deprive those savages of the resource on which they calculated, and of the protection on which they relied, in making the war. As all the documents relating to this occurrence will be laid before Congress, it is not necessary to enter into further detail respecting it.

Although the reasons which induced Major-General Jackson to take these posts were duly appreciated, there was, nevertheless, no hesitation in deciding on the course which it became the government to pursue. As there was reason to believe that the commanders of these posts had violated their instructions, there was no disposition to impute to their government a conduct so unprovoked and hostile. An order was in consequence issued to the general in command there to deliver the posts; Pensacola unconditionally to any person duly authorized to receive it; and St. Mark's, which is in the heart of the Indian country, on the arrival of a competent force to defend it against those savages and their associates.

In entering Florida to suppress this combination no idea was entertained of hostility to Spain, and however justifiable the commanding general was, in consequence of the misconduct of the Spanish officers, in entering St. Mark's and Pensacola, to terminate it, by proving to the savages and their associates that they should not be protected even there, yet the amicable relations existing between the United States and Spain could not be altered by that act alone. By ordering the restitution of the posts, those relations were preserved. To a change of them the power of the *executive* is deemed incompetent. It is vested in Congress only.

By this measure, so promptly taken, due respect was shewn to the government of Spain.—The misconduct of her officers has not been imputed to her. She was enabled to review with candour her relations with the United States, and her own situation, particularly in-

respect to the territory in question, with the dangers inseparable from it; and regarding the losses we have sustained, for which indemnity has been so long withheld, and the injuries we have suffered through that territory, and her means of redress, she was likewise enabled to take, with honour, the course best calculated to do justice to the United States, and promote her own welfare.

Copies of the instructions to the commanding general; of his correspondence with the Secretary of War, explaining his motives and justifying his conduct, with a copy of the proceedings of the Courts Martial in the trial of Arbuthnot and Ambrister; and of the correspondence between the Secretary of State and the minister Plenipotentiary of Spain, near this government; and of the minister Plenipotentiary of the United States, at Madrid, with the government of Spain, will be laid before Congress.

The civil war, which has so long prevailed between Spain and her Provinces in South America, still continues without any prospect of its speedy termination. The information respecting the condition of those countries, which has been collected by the commissioners, recently returned from thence, will be laid before Congress in copies of their reports, with such other information as has been received from other agents of the United States.

It appears from these communications, that the government of Buenos Ayres declared itself independent in July, 1816, having previously exercised the power of an Independent government, though in the name of the king of Spain, from the year 1810: That the Banda Oriental, Entre Reos, and Paraguay, with the city of Santa Fé, all of which are also independent, are unconnected with the present government of Buenos Ayres; that Chili has declared itself independent, and is closely connected with Buenos Ayres: That Venezuela has also declared itself independent, and now maintains the conflict with various success; and that the remaining parts of South America, except Monte-Video, and such other portions of the Eastern bank of the La Plata as are held by Portugal, are still in the possession of Spain, or in a certain degree under her influence.

By a circular note addressed by the ministers of Spain to the Allied Powers, with whom they are respectively accredited, it appears that the Allies have undertaken to mediate between Spain and the South-American Provinces, and that the manner and extent of their interposition would be settled by a Congress which was to have met at Aix-la-Chapelle in September last. From the general policy and course of proceeding observed by the Allied Powers, in regard to this contest, it is inferred that they will confine their interposition to the expression of their sentiments; abstaining from the application of force. I state this impression, that force will not be applied, with the greater satisfaction, because it is a course more consistent with justice, and likewise authorizes a hope that the calamities of the war will be confined to the parties only, and will be of shorter duration.

From the view taken of this subject, founded on all the information that we have been able to obtain, there is good cause to be satisfied with the course, heretofore pursued by the United States, in regard to this contest, and to conclude, that it is proper to adhere to it, especially in the present state of affairs.

I have great satisfaction in stating, that our relations with France, Russia, and other Powers continue on the most friendly basis.

In our domestic concerns we have ample cause of satisfaction. The receipts into the Treasury, during the three first quarters of the year, have exceeded seventeen millions of dollars.

After satisfying all the demands which have been made under existing appropriations, including the final extinction of the old six *per cent.* stock, and the redemption of a moiety of the Louisiana debt, it is estimated that there will remain in the Treasury, on the first day of January next, more than two millions of dollars.

It is ascertained that the gross revenue, which has accrued from the Customs during the same period, amounts to twenty-one millions of dollars, and that the revenue of the whole year may be estimated at not less than twenty-six millions. The sale of the public lands during the year has also greatly exceeded, both in quantity and price, that of any former year, and there is just reason to expect a progressive improvement in that source of revenue.

It is gratifying to know, that although the annual expenditure has been increased, by the act of the last Session of Congress, providing for revolutionary pensions, to an amount about equal to the proceeds of the internal duties, which were then repealed, the revenue for the ensuing year will be proportionably augmented, and that, whilst the public expenditure will probably remain stationary, each successive year will add to the national resources, by the ordinary increase of our population, and by the grandual developement of our latent sources of national prosperity.

The strict execution of the revenue laws, resulting principally from the salutary provisions of the act of the 20th of April last, amending the several collection laws, has, it is presumed, secured to domestic manufactures all relief that can be derived from the duties, which have been imposed upon foreign merchandise, for their protection. Under the influence of this relief, several branches of this important national interest have assumed greater activity, and, although it is hoped that others will gradually rivive, and ultimately triumph over every obstacle, yet the expediency of granting further protection is submitted to your consideration.

The measures of defence, authorized by existing laws, have been pursued with the zeal and activity due to so important an object, with all the dispatch practicable in so extensive and great an undertaking. The survey of our maritime and inland frontiers has been continued; and at the points where it was decided to erect fortifications the work has been commenced, and in some instances considerable progress has been made. In compliance with resolutions of the last session, the board of commissioners were directed to examine in a particular manner the parts of the coast therein disignated, and to report their opinion of the most suitable sites for two naval depôts. This work is in a train of execution. The opinion of the board on this subject, with a plan of all the works necessary to a general system of defence, so far as it has been formed, will be laid before Congress, in a report from the proper department, as soon as it can be prepared.

In conformity with the appropriations of the last session, treaties have been formed with the Quapaw tribe of Indians, inhabiting the country on the Arkansaw, and with the great and little Osages north of the White River; with the tribes in the state of Indiana; with the several tribes within the state of Ohio, and the Michigan territory, and with the Chickasaws, by which very extensive cessions of territory have been made to the United States. Negociations are now depending with the tribes in the Illinois territory, and with the Choctaws, by which it is expected that other extensive cessions will be made. I take great interest in stating that the sessions already made, which are considered so important to the United States, have been obtained on conditions very satisfactory to the Indians.

With a view to the security of our inland frontiers, it has been thought expedient to establish strong posts at the mouth of the Yellow Stone river, and at the Mandan village, on the Missouri, and at the mouth of St. Peter's in the Mississippi, at no great distance from our northern boundaries. It can hardly be presumed, while such posts are maintained in the rear of the Indian tribes, that they will venture to attack our peaceable inhabitants. A strong hope is entertained that this measure will likewise be productive of much good to the tribes themselves; especially in promoting the great object of their civilization. Experience has clearly demonstrated, that independent savage communities cannot long exist within the limits of a civilized population. The progress of the latter has almost invariably terminated in the extinction of the former, especially of the tribes belonging to our portion of this hemisphere, among whom loftiness of sentiment, and gallantry in action, have been conspicuous. To civilize them, and even to prevent their extinction, it seems to be indispensable that their independence, as communities, should cease, and that the controul of the United States over them should be complete and undisputed. The hunter state will then be more easily abandoned, and recourse will be had to the acquisition and culture of land, and to other pursuits tending to dissolve the ties which connect them together as a savage community, and to give a new character to every individual. I present this subject to the consideration of Congress on the presumption that it may be found expedient and practicable to adopt some benevolent provisions, having these objects in view, relative to the tribes within our settlements.

It has been necessary during the present year to maintain a strong naval force in the Mediterranean, and in the Gulf of Mexico, and to send some public ships along the southern coast, and to the Pacific Ocean. By these means amicable relations with the Barbary powers have been preserved, our commerce has been protected, and our rights respected. The augmentation of our navy is advancing with a steady progress, towards the limit contemplated by law.

I communicate, with great satisfaction, the accession of another state, Illinois to our Union; because I perceive, from the proof afforded by the additions already made, the regular progress and sure consummation of a policy, of which history affords no example, and of which the good effect cannot be too highly estimated. By extending our government, on the principles of our constitution, over the vast territory within our limits, on the Lakes and the Mississippi, and its numerous streams, new life and vigour are infused into every part of our system. By increasing the number of the states, the confidence of the state governments in their own security is increased and their jealousy of the National Government proportionably diminished. The impracticability of one consolidated government for this great and growing nation will be more apparent, and will be universally admitted. Incapable of exercising local authority, except for general purposes, the general government will no longer be dreaded. In those cases of a local nature, and for all the great purposes, for which it was instituted, its authority will be cherished. Each government will acquire new force and a greater freedom of action, within its proper sphere. Other inestimable advantages will follow: Our produce will be augmented to an incalculable amount, in articles of the greatest value for domestic use and foreign commerce. Our navigation will, in like degree, be increased; and, as the shipping of the Atlantic States will be employed in the transportation of the vast produce of the Western Country, even those parts of the United States, which are the most remote from each other, will be further bound together by the strongest ties which mutual interest can create.

The situation of this District, it is thought, requires the attention of Congress. By the constitution, the power of legislation is exclusively vested in the Congress of the United States.—In the exercise of this power, in which the people have no participation, Congress legislate in all cases directly on the local concerns of the District. As this is a departure, for a special purpose, from the general principles of our system, it may merit consideration, whether an arrangement, better adapted to the principles of our government, and to the particular interest of the people, may not be devised, which will neither infringe the Constitution, nor affect the object which the provision in question was intended to secure. The growing population, already considerable, and the increasing business of the district, which it is believed already interferes with the deliberations of Congress on great national concerns, furnish additional motives for recommending this subject to your consideration.

When we view the great blessings with which our country has been favoured, those which we now enjoy, and the means which we possess of handing them down unimpaired to our latest posterity, our attention is irresistibly drawn to the source from whence they flow. Let us then unite in offering our most grateful acknowledgments for those blessings to the Divine Author of all good.

JAMES MONROE.

November 17, 1818.

CURACAO.

At noon, on Monday last, the 18th instant, a royal salute was fired by the company of artillery, and from His Majesty's frigate Euridice, in alternate discharges, in honour of the Birthday of Her Royal Highness Anna Paulowna, Crown Princess of the Netherlands.

His Majesty's brig Swallow, Captain-Lieutenant Bolken, arrived from a cruize on Monday last, and sailed again on Wednesday for Puerto Cabello and La Guayra, having two vessels under her convoy for those ports

Since our last wehave received Jamaica papers to the 28th of December; from which we have selected several articles of interest. They contain no later intelligence from Europe than we were formerly in possession of. The other arrivals during the week furnish no news worth noticing.

There is a great deal of discussion in the Jamaica papers, relative to a breach of the privilige of the Honorable the House of Assembly of that island, alledged to have been committed by His Honor T. W. Jackson, Chief Justice of the Courts in Jamaica, in his refusing to be examined upon oath before a Committee of the House, touching his judicial conduct. His Honor was afterwards summoned to the Bar of the House, and having been asked why he had refused to give evidence before the Committee, he replied

"I refused to take the oath, Mr. Speaker, because your Committee were proceeding to inquire into my judicial conduct; upon which subject I consider it my duty not to impart any information either upon oath or otherwise: Under the circumstances, Mr. Speaker, it was impossible that I should have taken the oath without compromising my conscience as a man, and making a deliberate surrender of my independence as a Judge."

His Honor was then desired to withdraw from the Bar, and after some discussion among the Hon. the Members, he was called back, and being asked by Mr. Speaker if he intended to deny the privilige of the House to examine himself and all other persons on oath,

Mr. Chief Justice said,

"Most unquestionably not, Mr. Speaker: Such an idea never crossed my imagination: In refusing to take the oath, I entreat the House to be assured I had no intention to invade their privileges: My simple object was to maintain my own."

Then Mr. Chief Justice was ordered to withdraw.

And, on a motion being made,

It was resolved, *nem. con.* that the Chief Justice be discharged from any further attendance on the House, and he was thereupon called back to the Bar, and discharged accordingly.

The independent conduct of His Honor the Chief Justice, seems to have given pretty general satisfaction to the inhabitants of Jamaica, for we find in these papers that they had held numerous meetings, and presented several addresses to His Honor, expressive of their admiration of his integrity and firmness; and on Tuesday the 22d of December, a splendid dinner was given in Spanish Town, commemorative of the occasion, at which nearly 700 gentlemen were present, and among them were persons of the highest consideration in the island.

The Washington Papers mention, that the President has kindly interposed his good offices with the Spanish government for the liberation of Mr. W. D. Robinson, who was connected with Mina's expedition, and is now confined as a prisoner in Havannah. He was formerly a merchant in this island. If this statement is true, the fact indicates a more amicable state of things between the Spanish and American Governments, them the outward aspect of affairs has exhibited.

Suicide.—On Wednesday last, a soldier belonging to the battalion of Jagers, No. 11, put a period to his existence by discharging a loaded musket into his mouth. The unfortunate man lived about a quarter of an hour after having committed the horrid act.

Letters from London have reached this colony, so late as the 4th December, which mention that the people in England were all in mourning in consequence of the death of Her majesty the Queen These are all the particulars that have as yet been received here, of this melancholy event. Her Majesty was in the 70th year of her age.

DEATHS.—In Scharlo on the 17th instant, Mr. Johan Fredrik Neuman, aged 85—and at Port-au-Prince, on the 29th of August last, Mr. David Morton, a native of this island.

JAMAICA.

Dec. 19.—We regret to state, that the London papers contain accounts of the death of Sir Samuel Romily.—The cause of this event is to be deplored. In a moment of insanity, occasioned, as it is believed, by the loss of his wife, he laid rash hands on himself and cut his throat, which terminated in his decease.

Dec. 22.—The Sybelle frigate, capt. Malcolm, from this port, has arrived at La Vera Cruiz. Shortly after coming to, the Sybelle was ordered off, without being allowed to land her passengers, she then came to anchor near the island of Sacrificios, about four miles to the southward of Vera Cruz.

Dec. 25.—Accounts by the Antonio, state that the Sybelle frigate, capt. Malcolm, was lying at the Island of Sacrificios, near La Vera Cruz. Two Spanish men of war, were at anchor near her to prevent any communication with the shore, and a cordon of troops lined the beach for the like purpose.

Dec. 26.—On the 15th inst. off Cape Tiburon, the Danish schooner Erasmus, from St. Thomas's bound to St. Jago de Cuba, in ballast, was chased for nine hours and boarded by a felucca, carrying Dutch, Spanish, and Mexican colours, armed with an 18 pounder, and a crew, consisting of 4 whites and 26 coloured men. As soon as they came on board they drove all the Erasmus's people aft, and commenced plundering the vessel's provisions, compass, quadrant, spy glass, and the wearing apparel belonging to the captain and his passengers, and broke to pieces every thing they could not take away. The master of the marauder was recognized by one of the men of the Dane as having been an officer of the Mexican Congress, Commodore Aury, and went by the name of Mr John, when he boarded and plundered an American vessel about six months ago, in which he was a seaman.

A fine Spanish brig, with a valuable cargo, bound to Campeachy, was captured off Seral, in the Gulph of Mexico, about six weeks ago, by a small schooner, commanded by one Vincent, supposed to the same person who plundered the French brig Le Lys about eighteen months ago. The privateer carried the brig off Trinidada de Cuba, and sent a Spaniard on shore, with samples of dry goods for sale, when he was apprehended and lodged in gaol. He stated that the brig was richly laden with French goods, and, being a fast-sailing American built vessel, had been manned and armed from the privateer; and that she was given to the captain and crew of the Spanish brig to proceed to Campeachy.

Private letters from Paris, say, "That general Boyer, President of the Republic of St. Domingo, has proposed to the French goverment to recognize the Independence of that Republic, in *return* for which, he would engage to pay a considerable annual tribute, and would consent to stipulations which would secure to France great commercial advantages." We can scarcely conceive any thing more unlikely—in as far at least as regards the matter of tribute.—*London paper.*

Sir Gregor M'Gregor was to leave London in a short time for South-America. He had chartered ten vessels in different ports of the United Kingdom, for the purpose of transporting his adherents to their destination. Four of these vessels were to sail from the Thames about the 10th or 12th of last month. Some difficulty, it appears, was in the first instance experienced in procuring transports, but, on General M'Gregor advancing half the freight, the distrust on the part of the owners was removed.

Extract of a letter from the Havanna, dated November 27.

"I have just understood that captain Beluche, in the general Arismendi, is off the harbour, to the great annoyance of the trade, Although there are two or three corvettes much larger than a 20 gun post-ship, and several Consulada brigs and brigantines, in the harbour; yet, the trade is completely annoyed and the flag insulted without any effort by the Spaniards to drive the marauders from their door."

Extract of another letter, dated Nov. 28.

"Since my last, a very fine brigantine of war called the Amaranthe, commanded by an officer of great skill and bravery, went out to attack the Arismendi. The Amaranthe stood towards the Arismendi, but kept at a respectable distance, the latter standing in for the former; when they were pretty close, the Amaranthe tacked in shore, her opponent following, keeping up a smart fire, nor did the Spaniard delay until within pistol shot of the shore, and of course out of the reach of the Arismendi's shot. The Amaranthe pretended to manœuvre for some time under the Moro, as if to draw the Arismendi into a snare, but finding it would not answer, she returned into port, having had two men killed and as many wounded."

BASSETERRE, (ST. KITTS.)

Oct. 13.—On Thursday night last, a party of the convict gang [nine in number] which had been employed at Old Road, made their escape from confinement, and carried away a small sloop called the Try Again, which was lying in the bay. A vessel was dispatched in pursuit of them, early the next morning; but nothing has been yet heard of the fugitives.

Colonial Etiquette.—The lady of a gentleman in a high judicial situation in Demerary, in consequence of asserting *high* claims to rank and precedence in the assemblies of George Town, has produced a sort of *civil* war among the ladies there. The lady's claims were backed by her husband, who appealed to the governor, stating the *law* of precedence in England. The governor, it seems, did not coincide with the Judge in his view of the case, and some unpleasant correspondence took place between them, which ended in a reference to Earl Bathurst. The important business is therefore to be decided by the *Secretary of State for the Colonial Department!*—General Elliot, when governor of Gibraltar, very happily settled a similar dispute among the ladies of the garrison under his command, by ordering that in all cases respecting precedence in the *ball room*, the ladies were to take rank according to their *seniority*. It is needless to add, that after this order, the *top* of the dance was readily yielded to the first candidate for the distinction.

LONDON.

Nov. 9.—The Musquito sloop of war, captain Brine, arrived at Portsmouth in the afternoon of Saturday, with despatches from St. Helena, which island she left so lately as the 29th of September. All communication with this vessel having been interdicted for twenty-four hours, the only thing stated positively by the Portsmouth Editor with regard to the despatches which she brought, is that they were "of very great importance." Captain Brine, who left Portsmouth in a chaise and four for London, at half-past 3 o'clock on Saturday, arrived in town at an early hour yesterday morning. Earl Bathurst being at his seat near Putney, Captain Brine proceeded thither; and soon after 10 o'clock a meeting was held, at which Lords Liverpool, Sidmouth, and Melville were present. The council lasted four hours. Various rumours were afloat in consequence. The illness, death, and escape of Buonaparte were each successively believed. We can assure the public, however, that Bonaparte was still a prisoner, and in good health; and, although Sir Hudson Lowe's despatches were such as to call for the prompt attention of Ministers, we are disposed to think that they related more to matters of internal regulation at St. Helena, than to any objects or general importance to the empire.

Prescription for Bonaparte's Liver Complaint.—Unobserved exercise, especially at night! Unassisted escape to an American vessel. Unexpected landing in France. A procession to Paris. A levy of eight hundred thousand men for a march to Berlin and Vienna in behalf of the peace of Europe! After *taking*—these places, the patient will find himself considerably better. Let him next prohibit English ships from the ports of the Continent, and English manufactures from all the markets. His cure will then be complete, and his health may be sustained by daily doses composed of accounts of English distress and English Reform!

The embarkation of the English troops from Boulogne continues most successful; the arrangements made respecting it, do the greatest honour to the officers. Order and precision prevail in every quarter, and an astonishing activity, sometimes transports coming into the harbour, have immediately received their troops, and put to sea again the same tide.

The Royal Artillery is now embarked, and will sail this morning. The Cavalry Corps are to commence embarking to morrow, so that it is generally believed the whole of the army will be off in the course of next week. No accident whatever has happened.

ZIE VERVOLG.

P U B L I C A T I E.

WY ALBERT KIKKERT, Commandeur van de Militaire Willem's Orde, Officier van het Legioen van Eer, van zÿne Aller Christelÿke Majesteit, Vice Admiraal in dienst van zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Generaal en Admiraal en Chef over de Land en Zeemagt aldaar, enz. enz. enz.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wÿ, het hieraan geannexeerde tractaat in dato 4den Mei 1818, tusschen het rÿk der Nederlanden en dat van Groot Brittannien gesloten, benevens de daaraan geannexeerde bÿlagen van het Ministerie voor het Publieke Onderwÿs, de Nationale Nÿverheid en de Kolonien hebben ontvangen, ten einde de noodige publiciteit aan dezelven in deze kolonien te doen geven, gelÿk geschiedt bÿ deze; luidende het gemelde tractaat en de daaraan geannexeerde bÿlagen, als volgt:

In Naam der Allerheiligste Drieëenheid.

Z. m. de koning der Nederlanden en z. m. de koning van het vereenigd koningryk van Groot Brittannie en Ierland, bezield met een wederzydsch verlangen tot het nemen van de krachtdadigste maatregelen om het handelen in slaven, door hunne onderdanen, te beletten, en om voor te komen, dat andere volken, welke zich daarop toeleggen, zich van hunne respective vlaggen bedienen, om dezen schandelyken handel te beschermen, hebben gezegde hunne majesteiten besloten over te gaan tot het sluiten van een verdrag, ten einde dit dubbel doel te bereiken, en hebben, te dien einde hunne gevolmagtigden *ad hoc* benoemd, te weten:

Z. m. de koning der Nederlanden, den Heer *Anne Willem Carel*, baron *van Nagell tot Ampsen*, lid van de ridderschap der provincie Gelderland, groot-kruis der orde van den Nederlandschen Leeuw en van *Carlos III*, Hoogstdeszelfs kamerheer en staats-minister, belast met het departement van buitenlandsche zaken, en den Heer *Cornelis Felix van Maanen*, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdeszelfs staats-minister, belast met het departement van justitie.

En z. m. de koning van het vereenigd koningryk van Groot-Brittannie en Ierland, den hoog edelen *Richard*, graaf *van Clancarty*, burggraaf *Dunlo*, baron *Kilconnel*, baron *Trench van Carbally*, in het vereenigd koningryk van Groot-Brittannie en Ierland, raadheer in deszelfs geheimen raad van Groot-Brittannie en Ierland, lid van het committé van eerstgemeld Ryk, tot de zaken van den koophandel en de koloniën, kolonel van het regement militie van het graafschap Galway, ridder grootkruis van de hoog geëerde Bath'sorde: Hoogstdeszelfs buitengewoon en gevolmagtigd ambassadeur by Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg.

Dewelke, na hunne, in goeden en behoorlyken vorm bevonden, volmagten te hebben uitgewisseld, wegens de volgende artikelen zyn overeengekomen:

Art. I. De wetten van het vereenigd koningryk van Groot-Brittannie en Ierland, de onderdanen van z. Britsche maj., welke den slavenhandel dryven, of daar aan op eenigerhande wyze deel nemen, reeds aan zware penaliteiten onderwerpende, zoo verbindt zich z. m. de koning der Nederlanden, zich gedragende naar art. 8 der conventie, den 13den Augustus 1814, met z. Britsche maj. gesloten, dienvolgens, om, binnen den tyd van acht maanden, na de ratificatie dezes, of zoo veel eerder mogelyk, aan alle zyne onderdanen, op de krachtdadigste wyze, en wel by de plegtigste strafwetten, te verbieden, om op eenigerlei wyze aan den slavenhandel deel te nemen.

Ingevalle de beteugelende maatregelen tegen den slavenhandel reeds door het gouvernement van Groot-Brittannie genomen, en door dat der Nederlanden te nemen, mogten bevonden worden niet krachtig genoeg of onvoldoende te zyn als dan verbinden zich de hooge contracterende partyen' daarin, door zoodanige nieuwe wetgevende of reglementaire maatregelen, te zullen voorzien, als het meest gefchikt zyn zullen, om het doel, dat zy zich by dit traktaat voorstellen, te bereiken.

II. De beide hooge contracterende partyen, om des te volkomener het oogmerk te bereiken tot voorkoming van allen handel in slaven, van wege hare respective onderdanen, stemmen wederzyds toe, dat de schepen hunner koninklyke marines, welke van uitdrukkelyke instructiën te dien opzigte zullen worden voorzien zoodanig als die hier achter te vinden zyn, dusdanige koopvaardyschepen der beide natiën zullen kunnen visiteren, welke, op redelyke gronden, mogten verdacht gehouden worden, slaven aan boord te hebben, die tot een ongeoorloofden handel bestemd zyn, en alleenlyk in gevalle zy zoodanige slaven aan boord mogten vinden, zullen zy de schepen kunnen aanhouden, ten einde voor de daarmede belaste regtbanken te regt te staan, gelyk zulks hier onder nader zal worden gespecificeerd.

III. Tot uitlegging van de wyze van uitvoering van het voorgaand artikel is men overeen gekomen.

1. Dat dit wederzydsch regt van visitatie en arrestatie niet zal mogen worden uitgeoefend, het zy op de Middellansche zee, noch op de Europeesche zeeën, gelegen buiten de straat van Gibraltar, ten noorden den 37ste parallel noorder breedte, noch ten oosten den lengte-meridiaan, op den 20sten graad bewesten Greenwich.

2. Dat de namen der verschillende, van zoodanige instructien voorziene schepen, derzelver respective sterkte, benevens de namen der kommandanten, van tyd tot tyd, en naar gelang van derzelver vrylating, door de Mogenheid, die de opzending bewerkstelligd heeft, aan de andere hooge contracterende party zullen zyn medegedeeld.

3. Dat het getal-schepen van elke der koninklyke marines, tot de voormelde visitatie gemagtigd, zonder de vooraf verkregen uitdrukkelyke toestemming der andere Mogendheid, dat van twaalf, behoorende aan elke der hooge contracterende partyen, niet zal mogen te boven-gaan.

4. Ingeval het mogt noodig bevonden worden, dat een schip van de koninklyke marine van eene der beide hooge contracterende partyen, daartoe gemagtigd, overging tot het visiteren van een of meerdere koopvaardyschepen onder de vlag en konvooi van een of meerdere schepen der koninklyke marine van de andere hooge contracterende party, zal de officier, kommanderende het, tot het doen van zoodanige visitatie, behoorlyk gemagtigd en gelast schip, daartoe overgaan, gezamenlyk met den officier, welke het bevel over het konvooi voert, die tot zoodanige visitatie alle gemak zal verschaffen, gelyk mede tot de eventuële aanhouding der aldus gevisiteerde koopvaardyschepen, en uit al zyne magt mede werken zal tot de uitvoering der tegenwoordige conventie, overeenkomstig derzelver oogmerk en doel.

5. Men is overeengekomen, dat de kommandanten der schepen van de beide koninklyke marines, welke tot dezen dienst zullen worden gebezigd, zich ten strikste aan den naauwkeurigen inhoud der instructien zullen hebben te houden, welke zy te dien einde zullen ontvangen.

IV. De twee voorgaande artikelen geheel en al wederkeerig zynde, zoo verbinden zich de beide hooge contracterende partyen wederte stellen wegens alle verliezen, welke zy onzyds, hunne respective onderdanen schadeloos regtvaardiglyk, door het onwettig en willekeurig aanhouden hunner schepen, mogten komen te lyden. Wel te verstaan, dat deze schadevergoeding onveranderlyk zal komen ten laste van het gouvernement, welke kruisers zich aan de willekeurige aanhouding zullen hebben schuldig gemaakt, en dat de visitatie en het aanhouden der in deze artikelen omschreven schepen niets anders zal vermogen te worden bewerkstelligd, dan door zoodanige der Nederlandsche en Britsche schepen, als welke niet alleenlyk een gedeelte uitmaken der beide koninklyke marines, maar die van de speciale instructiën, aan dit traktaat geannexeerd, zullen voorzien zyn, en zich naar de bepalingen derzelve gedragende.

V. Geen Nederlandsche of Britsche kruiser vermag eenig schip aan te houden, zoo het niet werkelyk slaven aan boord heeft; en zal het aanhouden van een schip, hetzy Nederlandsch of Britsch, voor wettig gehouden worden, dan moeten de aan boord van hetzelve gevonden slaven daarop gebragt zyn, met uitdrukkelyk oogmerk, om met dezelve handel te dryven.

VI. De schepen der koninklyke marine van de beide natien, welke in het vervolg bestemd zullen worden tot het voorkomen van den slavenhandel, zullen door hunne respective gouvernementen voorzien zyn van een afschrift der aan dit traktaat gevoegde insrructiën, en van welk deze beschouwd zullen worden een integrerend deel uit te maken.

Deze instructiën zullen zyn gesteld in de Hollandsche en Engelsche talen, en, voor de schepen van elke der beide Mogendheden, door de ministers hunner respective marine onderteekend.

De beide hooge contracterende partyen behouden aan zich het vermogen, de gemelde instructiën, het zy in derzelver geheel of ten deele, naar vereisch van omstandigheden, te veranderen. Wel te verstaan nogtans, dat de gemelde veranderingen, niet dan met gemeen overleg en met toestemming der beide contracterende partyen, zullen vermogen te geschieden.

VII. Ten einde, met de minstmogelyke vertraging en ongelegenheid, de schepen, welke aangehouden zullen zyn, ter zake van zich met den slavenhandel te hebben ingelaten, naar luid van art. 5 des tegenwoordigen traktaats, te doen vonnissen, zullen er, ten laatste binnen den tyd van een jaar, te rekenen van de uitwisseling der ratificatien van het tegenwoordig traktaat, twee gemengde geregtshoven worden opgerigt, zamengesteld uit een gelyk getal personen van de beide natiën, tot dat einde door hunne respective Souvereinen benoemd.

Deze geregtshoven zullen zitting hebben, het eene in eene der bezitting, behoorende aan z. m. den koning der Nederlanden, en het andere op het grondgebied van z. Britsche maj. De beide gouvernementen zullen, tydens de uitwisseling der ratificatiën van het tegenwoordig traktaat, elk voor zyne eigen staten, verklaren, op welke plaatsen de gemelde geregtshoven zullen resideren.—Elke der beide hooge contracterende partyen behoudt zich echter voor, om, naar goeddunken, de residentie-plaats van het binnen haar gebied gevestigd geregtshof te veranderen; des nogtans, dat een der beide geregtshoven steeds gehouden worde in eene der koloniale bezittingen van z. m. den koning der Nederlanden, en het andere op de kust van Afrika.

De geregtshoven zullen; overeenkomstig dit traktaat en de daaraan geannexeerde reglementen en instructiën als beschouwd, moetende worden, daarvan een integrerend gedeelte uit te maken, in de aan hunne uitspraak te onderwerpen zaken, zonder appel regt spreken.

VIII. Ingeval de officieren, kommandanten der schepen van koninklyk Nederlandsche en Britsche marines, in commissie gesteld, invoege als by art. 2 is bepaald, van de bepalingen des tegenwoordigen traktaats mogten afwyken op hoedanige wyze dit ook zou mogen zyn, en zy niet in staat mogten wezen, om zich, hetzy door den inhoud van het traktaat zelve, hetzy door dien der daaraan geannexeerde instructiën, te regtvaardigen, zal het gouvernement, hetwelk zich door zulk een gedrag mogt beleedigd achten, regt hebben, om genoegdoening te vragen, en, in zulk geval, verpligt zich het gouvernement, tot hetwelk de gemelde kommanderende officieren zullen behooren, omtrent het onderwerp der klagte, een onderzoek te doen plaats hebben, en, wanneer dezelve gegrond mogt worden bevonden, eene straf, geëvenredigd aan de begane overtreding, op te leggen.

IX. De akten of instrumenten, aan dit traktaat geannexeerd, en welke daarvan een integrerend gedeelt uitmaken, zyn de volgende.

a. De instructiën voor de schepen der koninklyke marines der beide natiën, bestemd om den slavenhandel voor te komen.

b. De reglement voor de gemengde geregtshoven, welke in eene der koloniale bezittingen van z. m. den koning der Nederlanden en op de kust van Afrika zullen zitting houden.

X. Het tegenwoordig, in tien artikelen bestaande, traktaat zal geratificeerd en de ratificatiën daarvan zullen uitgewisseld worden binnen den tyd van eene maand, of zoo veel eerder mogelyk.

Des ten oorkonde hebben de respective gevolmagtigden hetzelve onderteekend, en van het afdruksel hunner wapenen voorzien.

Gegeven is 's Gravenhage, den 4den Mei van het jaar onzes Heere 1818.

(*getd.*) A W C. VAN NAGELL. (L. S.)
(*getd.*) VAN MAANEN. (L. S.)
(*getd.*) CLANCARTY. (L. S.)

Instructien voor de Schepen der Koninklyke Nederlandsche en Groot-Britannische marines, gebezigd tot het beletten van den Slavenhandel.

Art. 1. Elk schip der koninklyke Nederlandsche of Britsche marines, hetwelk, voorzien van de tegenwoordige instructiën, overeenkomstig art. 2 van het traktaat van heden, regt zal hebben tot het visiteren der koopvaardyschepen van elke der beide mogendheden, die zich werkelyk mogten inlaten, of verdacht zyn van zich in te laten met den slavenhandel, zal daartoe kunnen overgaan, behalve op de zeeën, by art. 3 van gemeld traktaat uitgezonderd, en zal, indien zich slaven aan boord bevinden, met het uitdrukkelyk voornemen, om met dezelve handel te dryven, de kommandant van zoodanig schip der koninklyke zeemagt, dezelve slaven vermogen aan te houden; zullende, ingeval van aanhouding van een schip, hy hetzelve opbrengen, ten einde, zoodra mogelyk te regt te staan voor zoodanig der twee, ingevolge art. 7 van het op heden gesloten traktaat opgerigte geregtshoven, als het naast by gelegen zal zyn, of als hy kommandant van het aanhalend schip, op zyne personelyke verantwoordelykheid, oordeelen zal het eerst te kunnen bereiken, te rekenen van het punt, alwaar het koopvaardy-schip zal gevisiteerd en aangehouden zyn.

De schepen, aan boord van welke men geene slaven zal vinden, bestemd, om een handels artikel uit te maken, zullen om geenerlei reden, noch onder eeniger hande voordwendsel, worden aangehouden.

Zwarten, welke als bedienden of matrozen aan boord der gemelde schepen mogten gevonden worden, zullen, in geen geval, als eene voldoende oorzaak tot aanhouding kunnen beschouwd worden.

II. Zoo dikwerf een schip der koninklyke marines, daartoe in commissie gesteld, een koopvaardy-schip, aan visitatie onderworpen, mogt ontmoeten, zal deze op de betamelykste wyze en met al zoodanig ontzag plaats hebben als twee bevriende en geallieerde natiën elkander wederzyds verschuldigd zyn.

In geen geval zal de visitatie vermogen te geschieden door een officier van een' minderen rang, dan dien van luitenant der Nederlandsche of Groot-Britannische marine.

III. De van zoodanige commissie voorziene schepen der koninklyke marines, welke, achtervolgens den inhoud dezer instructiën, een koopvaardy-schip mogten komen aan te houden, zullen de geheele lading, zonder die aan te raken, als ook den kapitein en ten minste een gedeelte der equipagie van zoodanig schip, aan boord laten. De kapitein aanhaler zal eene authentieke schriftelyke verklaring opmaken, waarin de staat, in welken het aangehouden schip is bevolen, zoo wel als de veranderingen, welke aan boord van hetzelve zullen hebben omschreven. Hy zal aan den kapitein van het aangehouden schip een onderteekend certificaat afgeven van de aan boord deszelven schips gevonden papieren, als mede van het getal slaven, welke het, op het oogenblik der aanhouding, aan boord had.

De negers zullen niet ontscheept mogen worden, alvorens de schepen, aan boord van welke zy zich bevinden, ter plaatse aangekomen zyn, alwaar over de wettigheid van den prys, door een der gemenge geregtshoven, moet uitspraak geschieden; met dat gevolg, dat, in de gevallen, wanneer dezelve niet voor goede pryzen mogten worden verklaard, het verlies der eigenaars zoo veel te gemakkelyker zou kunnen worden hersteld.

Indien, nogtans, dringende redenen, uit de langdurigheid van de reis, den staat van gezondheid der negers, of andere oorzaken, ontstaande, kwamen te vereischen, dat dezelve, allen of voor een gedeelte, ontscheept zouden moeten worden, alvorens het schip aan de residentie-plaats van een der gemelde geregtshoven mogt kunnen aankomen, vermag de kommandant van het aanhalend schip de verantwoordelykheid eener zoodanige ontscheping op zich te nemen, mits de noodzakelykheid daarvan door een certificaat in behoorlyken vorm blyke.

Reglement voor de gemengde geregtshoven, welke in eene der koloniale bezittingen van Z. M. den Koning der Nederlanden, mitsgaders op de kust van Afrika, zullen resideren.

Art. 1. De gemengde geregtshoven, welke, overeenkomstig het op heden gesloten traktaat, in eene der koloniale bezittingen van z. m. den koning der Nederlanden, mitsgaders op de kust van Afrika, zullen opgerigt worden, zyn daargesteld, ten einde over de wettigheid van de aanhouding der schepen, door de kruisers der beide natiën, uit krachte van gemeld traktaat, aan te houden, uitspraak te doen.

De voormelde geregtshoven zullen, definitief en zonder appel, overeenkomstig de bepalingen van het traktaat, vonnis spreken.

Het proces zal zoo kortzakelyk mogelyk worden opgemaakt, en de geregtshoven worden gerequireerd, om (voor zoo veel dezelve zulks doenlyk zullen vinden), binnen den tyd van twintig dagen, te rekenen van den dag, op welken het aangehouden schip in de havens, waar de geregtshoven resideren, zal zyn opgebragt, uitspraak te doen. Zy zullen in *de eerste plaats* oordeel vellen over de wettigheid van den prys, en, *in de tweede plaats* (ingevalle het genomen schip mogt worden vrygegeven), wegens de schadevergoeding aan het genomen schip toe te kennen.

Wordt al verder, mits deze, bepaald, dat, in allen gevalle, het eindvonnis, ter zake van afwezendheid van getuigen, of wegens gebrek aan andere bewyzen, niet langer dan den tyd van twee maanden zal vermogen uitgesteld te worden, ten ware op verzoek van eene der belanghebbende partyën, in welk geval, en mits dezelve voldoende zekerheid stelle, dat zy zich zelve zullen belasten met de kosten en risico van het uitstel, de geregtshoven de magt hebben, om, naar hunne discretie, een verleng uitstel te verleenen, hetwelk echter van niet langer dan vier maanden zal mogen zyn.

II. Elk der bovengemelde gemengde geregtshoven, welke in eene der koloniale bezittingen van z m. den koning der Nederlanden, mitsgaders op de kust van Afrika, zullen resideren, zal zyn zamengesteld in voege als volgt

De twee hooge contracterende partyën zullen elk een' regter en een' arbiter benoemen, welke gemagtigd zullen zyn tot het kennis nemen van, en, zonder appel, uitspraak doen over alle gevallen van het nemen van schepen, welke, achtervolgens de bepalingen van het traktaat van heden, voor hen mogen gebragt worden; al de ter zake dienende processale stukken, welke aan de gemelde geregtshoven zullen worden overgelegd, zullen op schrift gesteld moeten zyn in de wettige taal van het land, binnen hetwelk de geregtshoven zullen resideren.

De regters en arbiters zullen, in handen van den voornaamsten overheids-persoon van de plaats, alwaar de geregtshoven zullen resideren, zweren, hetzy aan de reclamanten, hetzy aan de genen, die de aanhaling gedaan hebben, en van zich in alle uitspraken, overeenkomstig de bepalingen van het op heden gesloten traktaat te zullen gedragen. Aan elk geregtshof zal een secretaris of griffier toegevoegd worden door den souverein van het land, binnen welks gebied het geregtshof zal resideren, welke al deszelfs handelingen zal te boek stellen, en die, alvorens zynen post te aanvaarden, voor het geregtshof den eed zal afleggen, van zich jegens hetzelve met eerbied te zullen gedragen, en al hetgeen tot zynen post behoort, getrouwelyk te zullen waarnemen.

III. De manier van procederen zal zyn als volgt:

De regters der beide natiën zullen in de eerste plaats overgaan tot het onderzoek der scheepspapieren en tot het inwinnen van da depositien des kapiteins, mitsgaders van die van ten minste twee of drie der voornaamste zich aan boord van het opgebragt vaartuig bevonden hebbende personen, zoo wel als van de beëdigde verklaring van den geen, die de aanhaling gedaan heeft, indien deze mogt noodig geoordeeld worden, ten einde in staat te zyn van te oordeelen en uitspraak te doen, of het schip, overeenkomstig de bepalingen des traktaats, wel en te regt is aangehouden of niet, en op dat uit krachte dezer beoordeeling, het schip veroordeeld of vrygegeven zal kunnen worden.—En ingeval de beide regters het omtrent het door hen uit te spreken vonnis niet mogten eens zyn, hetzy wat aangaat de wettigheid der aanhouding, hetzy voor zoo veel betrefd de toe te wyzen schadevergoeding, of omtrent eenige andere questie, die uit de bepalingen van het traktaat mogt kunnen voortvloeyen, zullen zy by het lot den naam van een der beide arbiters uittrekken, dewelke, na de processale stukken te hebben onderzocht, met de bovengemelde regters, over het zich opgedaan hebbende geval, zal delibereren en het eindvonnis zal alsdan worden uitgesproken overeenkomstig het gevoelen van de meerderheid der regters en van den bovengemelden arbiter.

Ingeval van overlyden, of van wettige verbindering; van een' Britschen regter of arbiter behoorende tot het geregtshof, dat in eene Nederlandsche kolonie gevestigd is, zullen de overblyvende personen zich regelen naar hetgeen hier boven met opzigte tot het geregtshof dat in de bezittingen van z. Br. m. zitting houdt, in geval van overlyden of wettig beletsel van een onderhandschen regter of arbiter, bepaald is.

De hooge contracterende partyen zyn insgelyks overeengekomen, dat de gouverneur der koloniën, alwaar de gemengde geregtshoven zullen zitting hebben, ingevalle van vacature van eene plaats van regter of arbiter van de andere hooge contracterende party, den gouverneur der naastbygelegene kolonie, aan gemelde hooge contracterende party toebehoorende, daarvan zal kennis geven, ten einde die plaats, zoo spoedig mogelyk, aan te vullen; terwyl elke der contracterende Mogendheden zich verbindt, om, op eene definitive wyze, zoo spoedig mogelyk, de vacatures, welke in de geregtshoven, hetzy door overlyden, of door eenigerhande oorzaak, mogten komen plaats te hebben, aan te vullen.

IV. In de authentieke verklaringen, welke de aanhalende bevelhebber gehouden zal zyn, voor het geregtshof te doen, zoo wel als in het certificaat der aangehaalde papieren, hetwelk aan den kapitein van het aangehouden schip moet worden ter hand gesteld, zal gemelde bevelhebber gehouden zyn op te geven en te vermelden zynen naam benevens die van het schip, zoo wel als de breedte en lengte van de plaats alwaar de aanhaling geschied is, mitsgaders het getal der aan boord van het genomen schip, op het oogenblik van deszelfs aanhouding, bevonden slaven.

V. Zoodra het vonnis zal zyn uitgesproken, zullen het aangehouden schip, indien het vry gegeven wordt, mitsgaders deszelfs lading, in den staat, waarin zich deze alsdan zal zyn bevindende, aan den kapitein, of aan diens gemagtigde, worden terug gegeven, welke voor hetzelve geregtshof alsdan zal kunnen reclameren eene begrooting der schaden, op welker vergoeding hy aanspraak zal kunnen maken..

Degeen, die de aanhaling gedaan heeft, en, by in gebreke blyven van dien, deszelfs gouvernement, zal wegens de gemelde schaden verantwoordelyk zyn.

De beide hooge contracterende partyen verpligten zich, om, binnen den tyd van een jaar, na de dagteekening van het vonnis, de kosten en schade, welke door bovengemeld geregtshof mogten worden ingewilligd, te betalen.

Wel te verstaan, dat deze kosten en schaden zullen komen ten laste van de mogendheid, van welke de geen, die de aanhaling gedaan heeft, onderdaan is.

VI. Ingeval van veroordeeling van een schip, zal hetzelve voor goeden prys verklaard worden, zoo wel als deszelfs lading, van welken aard die ook zyn moge, met uitzondering van de slaven, welke zich als handels-artikel aan boord mogten hebben bevonden; zullende zoodanig schip, benevens deszelfs lading, in openbare verkooping, ten voordeele der beide gouvernementen, worden verkocht; en wat de slaven aangaat, dezelve zullen, van het gemengd geregtshog, een certificaat van vrystelling ontvangen, en zy zullen aan het gouvernement worden uitgeleverd, op welks grondgebied het hof, dat vonnis gesproken heeft, zal zitting hebben, ten einde als vrye huisbedienden of werkslieden te worden gebezigd.

Elk der beide gouvernementen verpligt zich tot de waarborging der vryheid van zoodanig gedeelte dier lieden, als aan hetzelve respectivelyk zal komen te beurt te vallen.

VII. De gemengde geregsshoven zullen insgelyks kennis nemen en regt spreken, en zulks in den vorm, by art. 3. van dit reglement voorgeschreven, over alle reclamatien, wegens vergoeding van verliezen, veroorzaakt aan schepen, welke, ter zake van verdacht te zyn den slavenhandel te dryven, mogten zyn aangehouden, doch door de gemelde geregtsdoven niet voor wettige pryzen zouden zyn verklaard.

In alle gevallen, waarin de teruggave mogt zyn uitgesproken, zullen de geregtshoven, ten behoeve van den reclamant, of der reclamanten, of derzelver wettige gemagtigden, eene blyke en volkomene schadevergoeding toewyzen, zoo wegens alle proces-kosten, als voor alle verliezen en schaden, als de reclamant, of de reclamanten, door zoodanige aanhaling en aanhouden mogten hebben geleden. De geregtshoven zullen daarby in het oog houden.:

1. Dat, ingeval van volkomen verlies, de reclamant, of de reclamanten, zullen worden schadeloos gesteld:

a. Wegens alle byzondere schaden en kosten aan het schip veroorzaakt, door het verlies van verschuldigde, of nog te betalen vracht.

b. Wegens leg-kosten, zullende de uit dezen hoofde verschuldigde schade vergoeding geregeld worden, ingevolge het aan dit artikel geannexeerde tarief.

c. Wegens alle bederf of beschadiging, die de lading mogt hebben komen te lyden.

d. Hun zal almede worden toegewezen 5 ten honderd van het beloop van het kapitaal, dat tot inkoop der lading mogt besteed zyn, en zulks voor al den tyd van het oponthout, door de aanhouding veroorzaakt, en.

e. Eene schadeloosstelling voor de assurantie premie, wegens bykomende risico.

In alle gevallen zal de reclamant, of zullen de reclamanten aanspraak hebben op de intresten, op de voet van 5 ten honderd in het jaar, van de by vonnis toegewezen som, tot de betaling derzelve toe, door het gouvernement, aan hetwelk het schip, dat de aanhaling gedaan heeft, behoort. Het geheel beloop dier schadevergoeding zal berekend worden in het geld van het land, tot hetwelk het schip behoort, te vereffenen volgens den koers van den wissel, zoodanig als die was op het oogenblik va den geregtelyke toewyzen.

De beide hooge contracterende partyen, nogtans verlangende, zoo veel mogelyk, allerlei soort van bedrog in de uitvoering van het traktaat, op dezen dag gesloten, te vermyden, zyn overeengekomen, dat, indien baarblykelyk en volgens de overtuiging der regters van de beide natiën, en zonder tot de uitspraak van een' arbiter toevlugt te nemen, het bewezen mogt worden, dat de geen, welke de aanhouding gedaan heeft, door eenen vrywilligen en berispelyken misslag van den kant des kapiteins van het aangehouden schip, misleid was geworden, en in zulk geval alleen, zoodanig schip, geene aanspraak zal hebben, tot bekoming van de leggelden, voor de dagen van aanhouding, by dit artikel bepaald.

Tarief van leggelden, of verblyfkosten, voor een schip van:

			P. st.	
100 last tot	120	ingesloten	5	dags.
121 — —	150	———	6	
151 — —	170	———	8	
171 — —	200	———	10	
201 — —	220	———	11	
221 — —	250	———	12	
251 — —	270	———	14	
271 — —	300	———	15	

en zoo vervolgens naar evenredigheid.

VIII. Het zal noch aan de regters, noch aan de arbiters, noch aan den secretaris der gemengde geregtshoven geoorloofd zyn, om, van eenige der by de door hen uit te spreken vonnissen belanghebbende partyen, ter vervulling van de pligten, welke hun by dit reglement zyn opgelegd, eenig emolument te vragen of te ontvangen, onder welk voorwendsel dit ook zyn moge.

IX. De beide hooge contracterende partyen zyn overgekomen, dat, in geval van overlyden of van wettige verbindering van een of meer der regters of arbiters, de voormelde gemengde geregtshoven uitmakende, derzelver plaatsen *ad interim* zullen worden vervuld in maniere als volgt:

In het geregtshof, hetwelk in de bezittingen van z. m. den koning der Nederlanden, zal zitting hebben, zullende de vacerende van welgemelde z. m. afhankelyke plaatsen, successivelyk waargenomen worden door den gouverneur of vice gouverneur, door den voornaamsten overheids persoon, en door derzelver secretaris.

Betreffende het geregtshof, hetwelk zitting zal hebben in de bezittingen van z. Br. maj., op de kust van Afrika, is men overeen gekomen, dat, in geval van overlyden of van wettige verbindering van den Nederlandschen regter of arbiter te dier plaatse, de overblyvende personen van dat geregtshof zullen overgaan tot het vonnis vellen over de schepen, welke aan hunne uitspraak mogten onderworpen zyn, mitsgaders tot het ten uitvoer leggen van hunne sententiën.

De vacerende plaatsen in het geregtshof, hetwelk op de kust van Afrika zal worden opgerigt, en welke van z. Br. maj. afhankelyk zyn, zullen waargenomen worden door den gouverneur of vice-gouverneur, door den voornaamsten overheids persoon en den secretaris van het gouvernement.

Gedaan op Curaçao den 8sten Januarÿ 1819, het Zesde jaar zÿner Majesteit's regering.

(was get.) A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelven.

(was get.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad, dato utsupra.

(was get.) W. PRINCE, Sec.

VERVOLG VAN
DE CURACAOSCHE COURANT,
Van den 23sten January, 1819.

Schepen in en uitgeklaard, zedert onze laatste.

INGEKLAARD—JANUARY.

16.	galjas Elizabeth, Blohm,	Hamburg
18.	golet Janetta, Bolwig,	Jamaika
	—— Monroe, Churchill,	St. Thomas
	—— Jane, Wagenaar,	Maracaybo
	—— Deligence, Naar,	ditto
	—— Dorothea, Boudewyn,	Rio de la Hacha
	—— St. Theresa, Mansam,	Coro
19.	bark Conception, Moreno,	ditto
20.	golet Laat ons Leven, Muller,	Cuba
	—— Star, Rusman,	Porto Rico

UITGEKLAARD—JANUARY.

15.	golet Industrie, Hysing,	St. Thomas
19.	—— Nereus, Penso,	ditto
	bark Fortuin, Hansen,	Spaansche kust
	schip Arethusa, Haly,	Jamaika
21.	golet Matchless, ———,	zee
	—— Maria, Yriarte,	Puerto Cabello
	—— Deligence, Naar,	Maracaybo

Des 's middags van ll. Maandag den 18den dezer werd er een Koninklyke salut gevuurd overenweder door de Compagnie Artillerie en door Zyner Majesteits fregat Euridice, ter eere van den geboortendag van Hare Koninklyke Hoogheid Anna Paulowna Kroon Princes der Nederlanden.

Zyner Majesteit's brik de Zwaluw, kapt. luit Belken kwam hier van een kruistogt Maandag ll. aan en zeilde Woensdag weder naar Puerto Cabello en La Guayra hebbende twee vaartuigen onder convooy.

Zederd onzen laatsten hebben wy Jamaica papieren tot den 28sten December ontvangen, uit welke wy verscheidene artikelen van belang getrokken hebben. Zy behelzen geen later nieuws uit Europa, dan wy bevorens in bezit hadden. De andere arrivementen gedurende deze week leverden geen merkwaardig nieuws op.

Men vind in de Jamaica papieren een aantal discussiën betrekkelyk eene inbreuk op het privilegie van het Edele Huis der Vergadering in dat Eiland, die aangevoerd wordt begaan te zyn door zyne Edelheid J. W. Jackson opper regter van het Hof in Jamaica, wegens zyne weigering van op een eed geëxamineerd te worden voor een committéé van het Huis betrekkelyk zyn regterlyk gedrag; zyne Edelheid werd naderhand voor de Balie van het Huis gedaagd en gevraagd zynde, waarom hy geweigerd had getuigenis der waarheid voor het committéé te geven, antwoorde hy,

"Ik weiger den eed afteleggen Heer Spreker! uithoofde uw Committe *procedeert* tot het onderzoek van myn regterlyk gedrag; op welk onderwerp, ik het mynen pligt reeken geene *informatie* mede te deelen noch by eede noch anderzins: onder de omstandigheden Heer Spreker! was het onmogelyk dat ik den eed zoude afgelegd hebben, zonder myn geweten als mensch te *compromitteeren* en eene overlegde overgave te doen myner onafhankelykheid als regter."

Zyne edelheid werd toen verzocht zich van de Balie te verwyderen, en na eenige discussien onder de Leden, werd hy terug geroepen, en door den Heer Spreker gevraagd zynde, of hy voornam het voorregt van het Huis te ontkennen, van hemzelven en alle andere perzonen op eede te *examineeren.*

Zeide de Heer Opper Regter,

"Geheel buiten tegenspraak niet, Heer Spreker, doch zulk een denkbeeld rees nooit in myne gedachten: By het weigeren van den eed afteleggen, verzoek ik het Huis verzekerd te zyn, dat ik geen oogmerk heb, om inbreuk op deszelfs voorregten te maken: Myn eenvoudig voornemen is myn eigene voorregten te bewaren."

Vervolgens werd den Heer Opper Regter bevolen zich te verwyderen.

En op eene gedane beweging.

Werd besloten *nem con. (niemand er tegen hebbende)* dat de Opper Regter ontslagen was van verdere bywoning van het Huis, ingevolge van dien werd hy voor de balie terug geroepen, en alzoo ontslagen.

Het onafhankelyk gedrag van Zyne Edelheid den Opper Regter scheen vry algemeene voldoening aan de inwoners van Jamaica gegeven te hebben, daar wy in deze papieren vinden, dat zy talryke byeenkomsten hebben gehad en verscheidene addressen gepresenteerd aan zyne Edelheid, hunne verwondering wegens zyne braafheid te kennen gevende, en op Dingsdag den 22sten December, werd een prachtig diné gegeven in Spanish Town, ter viering van de gelegenheid, op het welke byna 700 Heeren tegenwoordig waren, en onder dezen perzonen van den hoogsten rang in het Eiland,

Brieven uit Londen hebben deze Colonie bereikt, tot van den 4den December ll., welke vermelden dat het Engelsche volk allen in den rouw waren, uit hoofde van het overlyden van Hare Majesteit de Koningin. Dit is alles wat wy tot hier toe byzonders wegens deze treurige gebeurtenis hebben ontvangen. Hare Majesteit was in het 70ste jaar hares ouderdoms.

De Washington Papieren behelzen dat de President vriendelyk zyne goede hulp heeft verleend, in tusschenkomst met het Spaansche gouvernement, voor de vryheid van den Heer Robinson, die verbonden was met de expeditie van Mina en nu als gevangene te Havana in hechtenis is. Hy was voorheen een koopman te Baltimore. Zoo dit berigt waar is, duid de daadzaak een meer vriendschappelyke staat van zaken aan, tusschen de Spaansche en Amerikaansche gouvernementen, dan het uit wendig voorkomen der zaken wel aan de hand geeft.

Zelfsmoord.—Woensdag ll. maakte een soldaat behoorende tot het Battallion Jagers No. 11. een einde aan zyn leven, door een geladen geweer in zyn mond afteschieten. De ongelukkige leefde nog omgeveer een kwartier uurs na deze verschrikkelyke daad bedreven te hebben.

OVERLEDEN—Op Scharloo den 17den dezer, de Heer Johan Frederik Neuman, oud 85 jaren—en, te Port-au Prince den 29sten Augustus ll., de Heer David Morton, een inboorling van dit eiland.

Coloniale Etiquette.—De echtgenoote van een heer in eenen hoogen regterlyken post te Demerary, heeft ingevolge van zich hooge aanspraken op rang en voorrang (*precedence*) in de assemblien van George Town aantematigen, eene soort van *burger* oorlog onder de dames aldaar te weeg gebragt. De eischen der dame werden door haren echtgenoot ondersteund, die zich by den gouverneur vervoegde, aandringende op de *wet* van voorrang in Engeland. De gouverneur, schynt niet van een gevoelen geweest te zyn met den regter in betrekking van het geval; er had dan eenige onaangename briefwisselingen tusschen hen plaats welke eindigden in eene overlating van het geschil aan Graaf Bathurst. Deze belangryke zaak zal hierna beslist worden door den *Staats Secretaris voor het Coloniale Departement!* De generaal Elliot toen hy gouverneur van Gibraltar was, schikte zeer gelukkig eene diergelyke twist tusschen de dames van het garnisoen onder zyn bevelen door te gebieden, dat in alle gevallen betrekkelyk voorrang in de balkamers, de dames rang moesten nemen naar gelang harer ouderdom (*senoriteit*). Het is nodeloos te zeggen, dat na dit bevel, de eerste of voor aandans gaarne aan de eerste Candidate onderscheidendheidshalve werd afgestaan.

LONDEN.

9*den Nov.*—De Musquito corvet, kapt. Brine kwam te Portsmouth Zaturdags avonds aan, met depeches van St Helena, welk eiland dezelve eerst den 29sten Septembet verliet. Alle gemeenschap met dit vaartuig afgesneden geweest zynde voor vier en twintig uren, is het eenige hetwelk stellig door den uitgever te Portsmouth wegens den inhoud der depeches gezegd wordt "dat dezelve van groot aanbelang zyn." Kapt. Brine die van Portsmouth in een chais met vier paarden ten half vier op Zaturdag naar Londen reed, kwam gisteren morgen vroeg in de stad. Graaf Bathurst op zyn verblyf by Putney zynde, reisde kapt. Brine daar naar toe; en even na 10 uren werd er eene zamenkomst gehouden, by welke de Lords Liverpool, Sidmouth en Melville tegenwoordig waren. De byeenkomst duurde vier uren. Verscheiden geruchten zyn dien ten gevolge in omloop. De ziekte, de dood, en ontsnapping van Bonaparte werden het een achter het andere geloofd. Wy kunnen echter het publiek verzekeren. dat Bonaparte nog een gevangene en in goede gezondheid is, en ofschoon de depeches van Sir Hudson Lowe van zoodanigen aard zyn, dat zy den spoedige aandacht der ministers tot zich getrokken hebben, zyn wy geneigd te denken dat zy meer de wyze van inwendige regeling, te St. Helena, dan eenig ander voorwerp van algemeen belang voor het ryk behelzen.

Voorschrift voor Bonaparte's lever kwaal. Onopgemerkte oefening byzonder des nachts! Onverzelde ontsnapping in een Amerikaansch vaartuig. Onverwachte landing in Frankryk. Eene optogt naar Parys Eene ligting van acht honderd duizend man om naar Berlyn en Weenen te marcheeren, ten behoeve van de vrede van Europa! Na deze plaatzen ingenomen te hebben zal de patient zich merkelyk beter bevinden. Laat hem vervolgens de Engelsche schepen uit de havens van het Vasteland en Engelsche manufacturen van alle markten weeren. Zyne kuur is dan compleet, en zyne gezondheid kan versterkt worden door dagelyksche doses, zamengesteld uit berigten van Engelschen onspoed, en Engelsche Reforme!

Byzondere brieven van Parys behelzen "Dat Gen. Boyer, President der Republiek van St. Domingo, aan het Fransche Gouvernement heeft voorgesteld, om de onafhankelykheid van die Republiek te erkennen, in vergelding waarvan hy zich wilde verbinden eene aanmerkelyk jaarlyksche schatting te betalen, en toestemmen in bedingen welke aan Frankryk groote commercieele voordeelen zonde verzekeren." Wy kunnen naauwelyks iets meer onwaarschynelyks begrypen—zoo ver tenminsten als het de schatting betreft.

Afrika.—Eene andere poging om het einde van den Niger te ontdekken is ondernomen. Kapt. Gray van het koninklyke Afrikaansche Corps, is belast met de onderneming voor welke hy gezegd wordt, in alle opzigte geschikt te zyn: Hy is zeven jaar in Afrika geweest, en wel bekend met de taal der Jolofs. De weg zal die van de Gambia Rivier, zyn welke hy reeds is ingeslagen.

In een morgen Dagblad wordt gezegd, dat ingeval van een spoedig overlyden der koningin, het voornemen des Gouvernements is, dat het Parliament uitgesteld tot den 12den November, verder zou uitgesteld worden tot den 24sten November, om als dan de zaken ten spoedigsten aftedoen, en men verneemt, dat de ministers besloten hebben aan het Parliament een grootelyks verminderd etablissement te Windsor voor den koning voortestellen. Alle die glansryke eerbewyzingen van het koningschap, welke onder de zware bezoeking der Voorzienigheid eer eene bespotting zyn, dan een teeken van eerbied, zullen worden afgeschaft. Alle aandacht voor zyner majesteits ligchaams gezondheid, en alles wat medelyden kan toebrengen zal worden aangewend, en de zorg voor den koninklyke perzoon zal worden opgedragen aan den Hertog van Yorck die eene jaarlyksche toelage voor dien dienst zal erlangen.